

Édesanyák vasárnapja

Cegléd-Újváros, 2021

KÉPMUTATÁS NÉLKÜL

„Eszembe jutott a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.” (2Tim 1,5)

Éppen ezért anyák napján arról szeretnék most szólni az ige alapján, hogy milyen óriási kiváltság, és ugyanakkor kimondhatatlan felelősség, gyönyörű feladat is édesanyának, szülőnek, pedagógusnak lenni. Egyáltalán mindenkinek, akinek megadatik az a lehetőség, akárcsak egyszer-egyszer is, hogy formálható, kis emberpalántákat tápláljon, védjen és neveljen szóval, és ami azt mindig hitelesíti vagy lerontja: a példaadással is, hogy képmutatás nélküli hitre tudnánk segíteni azokat, akiket Isten reánk bízott.

Különösen szép az, hogy nemzedékről nemzedékre megy tovább az isteni áldás. Elkezdi egy asszony, ez a bizonyos Lóisz, aki a leányát hitben neveli és Isten igéjének az ismeretére neveli. Aztán az a leány megnő, férjhez megy egy pogány emberhez – még ezt is megtudjuk, egy göröghöz – születik egy kisfia, de ő a kisfiát ugyanúgy hitben neveli, mint ahogy őt nevelte az édesanyja. És nem amiatt sápítozik, hogy apuka görbén néz ránk, vagy ő nem jön velünk a templomba. Gyere kisfiam, megyünk mi ketten. És nemcsak templomba, hanem az élő Istenhez vezet el.

Amikor Pál apostol Lisztrában jár első missziói útján, akkor Eunike és Timóteus ott vannak a gyülekezetben, és hallják az evangéliumot életükben először. Hallanak egy nevet: Jézus. Ő az Isten Fia. Benne teljesedtek be az ószövetségi ígéretek. Az Ószövetséget ismerte Eunike és Timóteus is. Azok benne teljesedtek be? Ki ez a Jézus? Felébred a szívükben a vágy, az érdeklődés, és úgy mennek haza, hogy hisznek. A hit hallásból van, mégpedig az Isten igéjének a hallásából.

És folytatódik otthon a beszélgetés, és a néhány hitre jutott lisztrai keresztyén összejár rendszeresen, erősítik egymás hitét. Amikor néhány év múlva Pál apostol megint odaérkezik, akkor megsúgják neki a hívők: van itt egy nagyon értékes fiú. Ez komolyan veszi azt, amit Jézusról mondtál, és másoknak is mondja, és az élete megváltozott. A Cselekedetek könyvében le van írva, hogy dicsérik neki Timóteust. Pál beszél vele, és így lesz a munkatársa. (ApCsel 16,1-3).

Lóisz csak egy kislányt vezetett az élő Istenhez, a leányát, Eunikét. Eunike is csak a fiát, de a fián keresztül már százakat és ki tudja hányakat nyert meg Isten az üdvösségnek.

Azt az egyet, akit Isten reád bízott, ha odairányítod Őhöz, majd Ő használja. De ehhez képmutatás nélküli hitet kell látniuk az életünkben a gyerekeinknek, unokáinknak, mindazoknak, akik körülöttünk élnek.

És látniuk kell, mert ezek a gyerekek sem rejtették véka alá a hitüket. Mit jelent az, hogy képmutatás nélküli hit? Milyen a képmutató? Olyan, aki mást mutat, mint ami valójában van. Egy

látszatot akar fenntartani. Általában többet, szebbet, nagyobbakat akarunk mutatni, mint ami van. Vagy néha egészen mást. Aztán néha leesik az álarc, mikor lehajolunk valahova, és meglátszik a valóság. Ez nagy csalódást okoz.

Nem kell álarcokat hordani! Vállalni kell bűnös önmagunkat, aztán vállalni kell bocsánatot nyert bűnös önmagunkat, és így beszélni másoknak is a bűnbocsánat lehetőségéről. A bűn komolyságáról, a kegyelem nagyságáról. Az élő Istenről. Az élő Jézus Krisztusról. Akkor nem szöveg lesz, amiből elégük van, főleg a fiataloknak, de mindnyájunknak, hanem akkor életet látnak, amit esetleg a szöveg megmagyaráz, vagy értelmez, és mutatja az utat azoknak, akikben felébredt a vágy. Akarunk-e ilyenek lenni, és akarunk-e így nevelni?

Hadd mondjam azt, szinte, mint egy jelszót: testvérek, elő a Bibliával! Elő kellene venni otthon mindennap. Mi akadály van annak, hogy legalább, akik hajlandóak rá, néhány percet Isten igéjével töltsünk naponta? A gyerekeknek lehet ehhez kedvet csinálni.

Máig emlékszem arra, milyen vidám, derűs, tartalmas rövid esti áhítatok voltak, amíg a gyermekeink itthon voltak, s főleg, amíg kicsik voltak. Tele voltak kérdéssel. Ha nem volt kérdésük, úgy fejeztük be. Nem elvárás, nem kötelező, nem illendő volt, hozzá tartozott úgy az estéhez, mint a fogmosás meg a mosakodás. Mert hogy lelke is van az embernek, meg a gyermeknek is, és nemcsak a testét kell lecsutakolni esténként, hanem a lelkét is tisztába kellene tenni, ha nem akarjuk, hogy belefulladás a szennybe és fuldokoljon, mint ahogy a hitetlen emberiség körülöttünk.

Isten ezért is adta az Ő igéjét, ezért kínálja nekünk az imádság lehetőségét, és ezért várja, hogy aki már ismeri Őt, az ne hallgasson róla. Aki már szereti Őt, az szeresse a körülötte élőket is annyira, hogy mutassa a hozzá vezető utat, és legyen ránk is jellemző a képmutatás nélküli hit. Amit pedig képmutatásnak ismerünk fel, azt valljuk meg Istennek, és hagyjuk el még ma. És akkor megújul az életünk, és majd Ő használ minket úgy, ahogy ezeket a bibliai szülőket is.

(Részletek Cseri Kálmán lelkipásztor 2010. május 2-i igehirdetéséből.)

Gerzsenyi László: ANYÁM

Ajándéku adott téged az Isten,
Ahogy földnek adta a napot;
Aranynál is drágább vagy nekem,
Az Úrnak érted hálát adok.

Nyári tűzben vagy a fagyos télben,
Nyomodban mindig virág fakad:
Nyugalmat találok közeledben,
Nyereség nekem minden szavad.

Áldom Istent érted éjjel-nappal,
Áldozatod nem felejttem el;
Átadom most e pár virágszállal,
Átadom, mit szó sem mondhat el.

Messze sodorhat tőled az élet,
Mégis mindig gondolok reád;
Magammal hordom szent örökséged,
Megőriztem arcod mosolyát.

**Szeretettel köszöntünk minden kedves
Édesanyát, Nagymamát, Keresztanyát!**

Nagyon nagy szerepe van a családnak a nevelésben. Áldja meg az Úr mindazokat, akik gyermekeket vállalnak, nevelnek, tanítanak, gondoznak és imádkoznak értük.

Tudjátok meg, hogy kimondhatatlanul fontosak vagytok a gyermekek életében!

Kedves szülők, nagyszülők, kereszt-szülők: a ti példátok fontos, meghatározó a nevelésben.

Szakítsatok időt a gyermekekkel való beszélgetésre! Azok legyetek, akik szeretettel fordultok hozzájuk!

(Háromgyermekes édesanya buzdítása)